

[Statsministeren.]

I tiden siden november har det løbende underskud på valutabalancen været meget beskedent. Selv i de sidste måneder, som sædvanligvis af sæsonmæssige grunde vil være ugunstige for betalingsbalancen, har såvel udenrigshandelen som den samlede løbende betalingsbalance stillet sig væsentligt gunstigere end i fjor. Samtidig er valutastillingen blevet styrket gennem udenlandske lån, sådan at hele den anspændte valutalikviditet, vi havde ved årsskiftet, er blevet forbedret.

I den økonomiske politik har regeringen søgt at følge linjerne for juniforliget op. Det gælder også helhedsløsningen. Hovedmålet måtte være at forhindre, at forårets mange indkomstforhandlinger skulle slå stabiliseringstendensen i stykker ved at give anledning til inkomststigninger og prisstigninger ud over de rammer, økonomien kunne bære. Samtidig er den statsfinansielle politik, der indledtes ved juniforliget, blevet videreført gennem den yderst tilbageholdende udgiftspolitik, som staten har ført, og gennem den ved helhedsløsningen indførte bundne opsparring. Sideløbende med disse bestræbelser har regeringen søgt at nå en jævnere udvikling i byggevirksomheden, en udvikling, der kunne give kortere byggetid og tilskynde til yderligere rationalisering af byggevirksomheden.

På væsentlige områder af det økonomiske liv er der således lagt forholdsvis faste rammer for det kommende år og i mange tilfælde for de fulde to år, som de vigtigste love i helhedsløsningen dækker. Det er naturligvis regeringens ønske og sigte, at der dermed skulle være skabt en sådan stabilitet i omkostningsudviklingen og valutaforholdene, at vi kan fortsætte den økonomiske fremgang her i landet. Det siger sig selv, at regeringen på områder, hvor den har indflydelse, vil bruge denne indflydelse for at sikre, at målsætningen nås.

Et meget vigtigt felt er her prisudviklingen, idet yderligere prisopgang og dermed følgende lønstigninger vil afsvække stabiliseringspolitikken. På mange væsentlige områder synes prisudviklingen nu i højere grad end før at være bragt under kontrol. Den opgang, som aprilpristallet

viste, skyldtes overvejende særlige forhold, som lå uden for helhedsløsningen. Det ville unægtelig være bagvendt, om stabiliseringspolitikken skulle kuldcastes gennem mere tilfældige og måske helt kortvarige prisforskydninger. Regeringen har derfor bl. a. gennem sin importpolitik søgt at hindre denne risiko.

De økonomiske forhold fremover beror dog ikke alene på virkningerne af juniforliget og helhedsløsningen. De beror tillige på de vilkår, vore eksporterhverv vil møde i udlandet. Det er i denne henseende glædeligt, at det internationale konjunkturbillede synes at være mindre mørkt — man turde måske endog sige en lille smule lysere — end for nogle måneder siden, ikke mindst i England og USA. For eksportindustrien må det tillige spille en væsentlig rolle, at den nu med tillid kan se frem til en ret hurtig afvikling af told og restriktioner hos vore EFTA-partnere.

For landbrugets vedkommende er det afgørende den skærpede handelspolitik, vi bliver stillet over for. Landbruget har opnået visse fordele ved de aftaler inden for EFTA, der sluttedes i Lissabon, og der tegner sig herudover konturerne af en mere omfattende tilpasning af den engelske landbrugspolitik. Dette spørgsmål er af vital betydning for os, og jeg håber, at danske synspunkter kan få en passende vægt, når de endelige ordninger med England skal træffes. Dette er så meget mere nødvendigt, som den fortsatte udvikling af landbrugspolitikken i Det europæiske økonomiske Fællesskab giver anledning til alvorlig bekymring for denne del af vor eksport. EFTA kan ikke give os kompensation herfor. Det er for os i Danmark derfor stadig det centrale mål, at den handelspolitiske deling af Europa kan blive overvundet. Jeg er ganske enig med de ærede ordførere for ventre og det konservative folkeparti om, at ingen realistiske forhandlingsmuligheder i denne henseende må forsømmes eller forbises. Det vil endvidere i denne situation være ønskeligt om det nærmere erhvervmæssige samarbejde mellem de nordiske lande, som de seneste EFTA-aftaler jo indeholder bidrag til, kan føres videre.

Uanset disse handelspolitiske problemer er det regeringens håb, at de ydre vilkår